

P. 2820

X. évf. 4. sz.

Timișoara, 1932 január 26

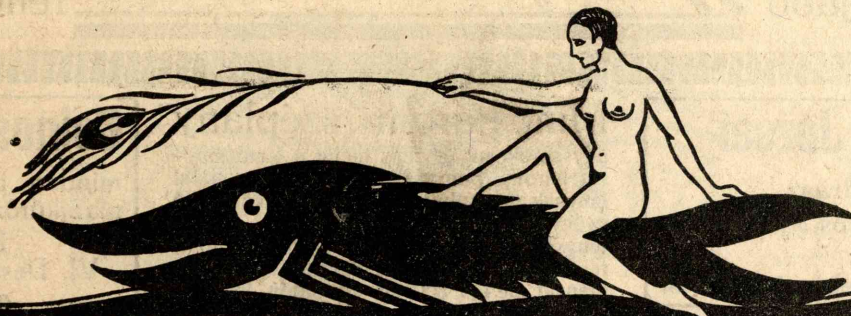
Ára 20 lei, 3 kc., 8 dinár, 2.50 lira

Bucarestben : 25 lei

Párisban : 2 fr. 50 cent

Berlinben : 50 Pfennig

Londonban : 1/2 angol shilling

KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb
tartalma :

Korbácsorglák

Egy fiatal leány férfiuralom alatt
Regény. Írta : Bán-dor

Flirt

Novella, írta : James Grunert

Aradi történet

Novella, írta : Nárcissus

A 21. nap

Novella, írta : Nuss...

Szépség szalon

A férfi testápolása

Érzések egy idegen lakásban

Novella, írta : Gáldoni Jenő

Gyermekek hóhér- kézben

Történelmi tanulmány

Írta : Bán dor

Ártatlan szórakozás

Novella, írta : Baby

Leánykori vágyak

Novella, írta : Kétsi Sándor

A fogamzás mester- séges elhárítása

Írta : Dr. Gruber Miksa, müncheni egy. tanár

A kifarított férfi

Szekszuális tanulmány

Fotó „Káviár” Timișoara

Ne utazzon el a legújabb „**HERMES**” vasuti menetrendkönyv nélkül

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

PARISI HÍRLAP

A franciaországi magyarság kedvelt és népszerű magyar nyelvű hetilapja. Előfizetési ára félévre külföldre 20 Fr. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Páris, VI. 33 rue Mazarine

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét felhívjuk, hogy a nagy portóköltség és a hosszadalmas adminisztrációs munka elkerülése miatt a lapban hirdetett összes „Bán-dor” könyveket megvehetik mindama helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni. De a pénz előzetes beküldése ellenében, vagy utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadóhivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl. Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes laparúsitóknál, vagy fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendelhető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai, Dinar 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel „ 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinar 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb. tollrajzzal Dinar 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon kötve, Dinar 80.—
7. **Bestiák** képekkel, Dinar 80.—

BOSZÁK ALBERT

műköszörtis. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörsülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Mint három széplány

ugy sorakozik egymás mellé a Kató sorozat három pompás könyve. Egy fiatal lánynak mozgalmas élete három különálló gyönyörű kötetű könyvben, négy darab fényképillusztrációval. Bán-dornak legjobb regénye, ára a három kötetnek belföldön utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei. (Magyarország és Franciaországba utánvétellel nem küldhető).

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Csinos, fiatal urilány

minden igénynek megfelelőleg manikűröz saját szalonjában.

Budapest

VI. Dessewffy utca 4. fszint
..... a kapu alatt[7]

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolás
Férfi és női manikűr

Gyűjtse

állandóan a „Káviár” egyes számait, tegye félre minden héten és évvégén köttesse be. Birtokában lesz így egy gyönyörű, vaskos albumnak, melynek bolti ára 1000 lei és amely könyvtárának egyik legszebb díszét fogja alkotni.

Gyűjtse

tehát a „Káviár” minden egyes példányát, mert ez a lap az egyetlen magyar nyelven megjelenő sexualtudományi folyóirat, mely univerzális jeleggel bír és amelyet mindenütt olvasnak, ahová csak magyar ujság elérhet!

Gyűjtse

és vegye meg minden héten, most az év elején még nem késő, az árusítóknál minden szám kapható.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárvaros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Őszi ujdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón
TIMIȘOARA, Gyárvaros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Divatcikkekben a legjobb beszerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

Megjelenik minden héten, kedden

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

FLIRT

Részlet James Grunert erotikus regényéből

Az állatkertben, az exotikus vadak és a berlini társaság erkölcsstelen viszonyainak színhelyén sétálgattam. Sokszor egyedül, gyakran néhány iskolatársam társaságában, kik mint legnagyobbat és leggazdagabbat, engem tekintettek vezetőjüknek. Flirteltünk fiatal báránnyakkal 12 és 15 év között, megcsókoltuk kiválasztottunkat a sötétség védelme alatt és megkockáztattunk néhány szemtelen fogást is. A bakfisoknál könnyebb az ilyen, nekik rövidebb a szoknyájuk, nem kell olyan mélyen lehajolni.

Még sem használtam ki gyakran ezt a kedvező alkalmat. Nem tudom hogyan, de nem izgattak ezek a kevéssé kifejlődött, de annál romlóttabb teremtmények. Megszoktam már őket és szórakozásaink alkalmával rendszerint passivan viselkedtem, megelégedve a néző szerepével.

Uristen, csak bámultak a szemeim! Ha ma visszagondolok erre, mint felnőtt ember — nyiltan szólva — rosszul fog el.

Ezek az alapjában romlott leányok, akik tíz éves korukban, ha nem is testileg, de szellemileg egészen biztosan deflorálva vannak, legyenek egyszer a mi feleségeink, gyermekeink anyja — köszönöm szépen! Furcsa dolgokat éltem át.

Mily gyakran, ha midőn egy uzsonnánál vagy zsuron összegyűltünk és tudtuk, hogy nem figyelnek bennünket, ültük való-

ságos orgiáit a szemérmatlenségnek. A leányokkal azt csinálhattunk, amit akartunk. Levetkőztek, lesbosi jeleneteket rögtönöztek előttünk és gyorsasági versenyeket rendeztek, hogy melyikőjük kapja meg először a mindenkori kedves pipájának habját.

Emellett azonban olyan ravaszok voltak és félénken vigyáztak arra, hogy az a bizonyos kis hártya, mely az erény érték-mérőjét képezi, rongyokba ne szakadjon. Oh, ők tudtak más utakat is, Berlin W. ezen fiatal Messalinái. Puha kis kezüket és üde szájukat vették segítségül.

Elfogadták az istenáldást formás combjaik és bimbózó melleik között. Sőt — amiről addig csak hallásból tudtam — azt a második utat is használták, amelyet a természet egészen más célokra rendelt.

Én magam is egy pont 15 éves Circétől tanultam meg a szodomita szerelmet, aki raffinaltság dolgában egy heterával felvehetette volna a versenyt... A kis sátánnő ma egy magasállású miniszteri hivatalnok istenített felesége...

Egy szép napon egyedül és minden értesítés nélkül valami semmiség ürügye alatt eljött a lakásomra... Mondhatom, ilyen bátran még sohasem láttam és valószínűleg nem is fogok látni a női nem egy képviselőjét célja felé törni, mint ez a fiatal hölgy tette...

A kitarzott férfi

Írta: Bán-dor

A modern nagyvárosi kitarzott (gigolo, Louis, Alfonz, stb.) egyike azon figuráknak, melyről a legtöbb embernek rendszerint hamis véleménye van. Micisapka és sál és egy kifestett utcaleány az összesége annak, amit nyárspolgári körökben „kitartottságnak” tartanak.

Azon idő óta, midőn az apacs bekerült az irodalomba és mióta a párisi apacsokat nagy előszeretettel azonosították a „kitartottakkal”, a kitarzottág ábrázolásának ezen módja filmszerűen tradícióvá vált. És mégis ezek a figurák csak metszetek az egyesült kitarzott-birodalomból és pedig a legalsóbb rétegekből való metszetek. Mert a Montecarloi vagy ostendei kitarzott sem nyakkendőjének fehérségével, sem frakkszővetének finomságával nem különb a többi efajta gavalléroknál.

Szekszológiai szempontból a szó legigazibb értelmében a kitarzott nem más, mint az utcaleány, kéjő szeretője, egy olyan tény, melynek jelentőségét sohasem szabad elfelejteni. Az elavult kettősmorál szellemében azonban sokak előtt érthetatlenné vált, hogyan lehet az, hogy egy a nemiérntkezésekből élő asszonynak még egy „szeretőre” is szüksége van. „Hiszen már hivatásánál fogva is mértéken túl kielégülést találhat...”

A gyanutlan laikusok félreismerik azon tény, hogy az odaadásban mélyreható különbségek vannak és éppen a prostitúcióban a becsületbeli kötelességek közé tartozik, a vendégnek nem másképpen, mint tisztán testileg, passivan rendelkezésre állani. Valóságos odaadás a kéjőnél nem azonos a kedvtelen, tisztán nemi érintkezéssel. A szekszológiai értelemben vett nemiérntkezést, igazi szerelmet csakis szeretőjével szemben érzi és csak vele van nemi-élvezete is. Ez a fő ismertető jele a kéjő és kitarzott közötti összeköttetésnek.

Psychologiailag általánosságban nehezen érthető ez, mert ennél a szerelmi viszonynál kizártnak tartják a féltékenységet. A valóságban pedig mégis jelen van és azokra az esetekre terjed ki, mikor a kéjő vendégével szemben megfélekedzik magáról és többet ad neki, mintsem a hivatás becsülete megengedi; azokra az esetekre, mikor a nő „lelki” odaadással és részvétellel a kitarzottat „megcsalja”. Éppen ilyen téves azon általánosan elterjedt nézet is, hogy a fokozott libido (szekszuális nemi ösztön) prostitúcióhoz vezeti a nőket, hogy a kéjő szinte „éhezik” a nemiérntkezés után; valóban pedig a legtöbb közülük olyan frigid (hidegtermészetű), hogy a szekszuálisukon való uralkodás iparszerű kihasználásuk céljából nagyon kevés nehézséget okoz nekik. Csak kivételesen bukkannak olyan férfira, aki fel tudja őket izgatni. És ezt a férfit nem ritkán barátjukká választják és kitarzottjukká fogadják. Szeretnék őt maguknak megtartani és pedig nagyon szoros kötelékben — szeretnék őt teljesen kitarítani. Amit az előkelő hölgynek futólagosan a gigolo jelent, ezt jelenti hosszabb időre a kitarzott a kéjőnek.

Gyakran állhatatossággal kényszeríti ki magát-

nak a kéjő a kitarzottágot. Miután sok helyen a törvény bünteti a férfit mint kitarzottat, midőn teljesen vagy részben egy kéjőnek erkölcsstelen életmódjából tartja fenn magát, ez a paragrafus ebben az értelemben tökéletes eszköz egy asszony kezében, hogy a férfit, mint kitarzottat magához láncolja. Ilyen esetekben azzal kezdi, hogy egy fiatal férfit erotikailag a hálójába kerítsen. Aztán hála a legtöbb erre vonatkozó törvénynek, olyan helyzet elé állítja, mely a törvényes tényállás kritériumait kimeríti (kölcson, ajándék, közös lakás fizetése. stb.) hogy végül azzal a fenyegetéssel láncolja magához, mely szerint feljelenti, ha nem marad a kitarzottja, védelmezője. És így válik a férfiből egyike azon „passiv bűnösöknek”, akik többnyire — a valódi bűnösöktől mélyen megvetve — külön kasztban tömörülnek össze.

A kéjő semmi esetre sem akarja, hogy védelmező-szeretője dolgozzék, bőségesen ellátja őt zsebpénzzel, elegánsan öltözteti, hogy reprezentálni tudjon. Gyakran azonban képes arra is, hogy kedvesét szenvedélyének hirtelen felindulásában feljelentsen, de legtöbbször megnémul a tárgyaláson, mikor szembesítik őt szeretőjével.

Összefonva a jognélküliségnek kölcsonös hálójába, kitarzott és kéjő rendszerint a végsőkig kitartnak egymás mellett. Mint az aszfalt leláncolt gigolója, a kitarzottá vált férfi csak nehezen tudja magát megszabadítani az asszonytól. Viszont ha ügyes és lelkiismerete megengedi, csakhamar számlája van egy bankban és ha erotikus hajtőerő megcsüntek, talán mint egy jól táplált kávéháztulajdonos köt ki valamelyik nagy városban. Vagy pedig az ivásnak vagy más bűnőknek adja át magát és a fegyházban végzi be életét.

Nem ritkán megtörténik az is, hogy a kitarzottból a kéjő férje lesz. Sok polgári házassággal szemben az ilyen kitarzott-házasságot szerelem előzi meg, bármilyen különösen hangzik is ez. Az üldöző törvényekre az ilyen házasság azzal a hátránnyal jár, hogy a házasságleknek nem kell egymás ellen vallomást tenniök és így egyikőjükre sem tudnak rábizonyítani semmit, mindketten megmenekülnek a törvény következményei elől.

Idill.

A nő: Nagyon félek édesem, hogy a szüleim nem egyeznek bele a házasságunkba.

A férfi: Miért nem?

A nő: Azért, mert maga szeret sportolni.

A férfi: Ez csak nem akadály? Hiszen maga is nagyon kedveli a sportokat.

A nő: Éppen ezért. Valakinek otthon is kell maradni.

Aradi történet

Micinek hívták. Egész egyszerűen Micinek, a másik nevét nem tudom. De ez nem is fontos. A strandon ismerkedtem meg vele. A homokban feküdtünk és összeért a combunk. A homok meleg volt, de combja jobban perzselt. Beszélgettünk. Össze vissza mindenféléről, aztán a hőség elől a bokrok közé menekültünk; egy diszkrét kis helyet találtam és leheveredtünk.

Itt már nem beszélgettünk — de megcsókoltam. Ijedten huzódott el.

— Az Istenért, hátha meglát valaki! — De hála a bokrok sűrűjének, nem láthatott meg senki. Hosszu fürdőköpenye volt — magunkra terítettük és kezem kemény kis halmára tévedt. Megrezzent.

És mikor a férfikezek simogatni, morzsolni kezdték a keménykedő bimbókat, ideges remegés szaladt át a vállán, a szeme csillogott.

A hasán feküdt és kezem lejjebb siklott. A szája cserepes volt és arcán halvány, lázas pir égett. Engedelmesen emelkedett fel és mikor kezem alácsuszott — ösztönösen, kicsit szétnyitotta lábait — aztán felszisszenve megrándult.

Napokon át ment így ez a játék. De tovább nem jutottam. A fürdőköpeny leple alatt engedelmesen nyitotta szét lábait kezemnek — de a lakásomra nem akart eljönni.

Kedves, szép, barna lány a Mici, Aradon sokan ismerik és hogy állandóan velem látták, hát megvoltak győződve, hogy a barátnőm — pedig...

Egyszer mégis eljött a lakásomra. Összezsókoltam és levetkőztetem egészen. Nagyon szép volt és engedelmes. Játszottam vele és tűzbe hoztam, a sezlónon lihegett szép teste, de mikor elérkezettnek láttam a pillanatot — nem engedte. Határozottan ellenszegült. Hogy ő szeret engem és mindent

megenged — csak azt nem. Ő szűz akar maradni.

Hiába volt minden — Mici nem engedett. Aztán vége lett a nyárnak is és én elhanyagoltam Micit. Néha találkoztam vele, láttam: várja, hogy odamenjek — de én köszönve tovább mentem. Kedves és szép volt — de ennyi nem elég. Egyszer még láttam egy este a korzón K. Pistával, a dusgazdag gyáros fiával, de aztán eltűnt a szemeim elől. Elmult az ősz is. Azóta nem láttam Micit.

Tegnap a korzón sétálok. Megálltam egy fényképész kirakata

előtt. A kirakatban fényképek voltak kiállítva és nagy betűkkel hirdelve, hogy azokat St. Moritzban K. István ur készítette az itt vásárolt Zeiss géppel Agfa lemezen.

Jobban szemügyre vettem a képeket és mosolyba szaladt az arcom.

Mici volt a képen, elegánsan, si-kosztümben. Knikeboker nadrág, kacér kis sapka, frissen, szépen a Mici. San-Moritzban és a képeket K. Pista csinálta, a dusgazdag gyáros fia.

Nárcissus

— Szélviharban —

Ártatlan szórakozás!

Írta: „BABY“

Meseország, meseváros csodás kapujában, bezörgetett egy királyfi arany pálcájával... Gong!

A függöny fellebben. A színen csillogó kupolák, apró gomba házikók, előttük óriás aranypapir kapu, ezer piciny villanykörte veti rá sugarát. A zene édes, baba-melódiákat fúj. Feszengés az apró nézők között. Pisszegés. Végre részkető hangon, kissé hamiisan, de bájos gyerekhangján énekelni kezd a pöttyömnyi királyfi.

A földszint háromban megkapaszkodik a bordó bársonyfüggönyben egy izgatott mama. Aranyszőke. És még maga is gyermek. Aggódva figyelő szeme kék és tiszta, mint a tavaszi menybölt. A függöny rojtját tépegető ujjai sápadtak és lágyabbak a bársonynál. Előrehajló teste nyulánk és formás, akár egy ugrásra kész párduc. Kék selyem a ruhája. Rátapad, rásimul arra két remegő almára a szíve fölött, mintha kérkedni, de rejteni is akarná őket. Gyöngyfogai belekóstolnak égőpiros, pici, formás ajkaiba, amíg kisfia hangját lesi. Formás térdei és pompásan ivelt lábai maguk köré csavarják az estélyi ruha uszályát izgalmában. Szívvel, lélekkel hallgatja a meseország bohóságait. Gyerekasszony. Még ő is szívesen eljátszana azzal a sok csillogó aprósággal ott a színpadon. De most anya. A fiára büszke, fiatal mama.

Mellette az elmaradhatatlan nagymama folytonos zsörtölődéseivel. Ruhája szűk. Minden mozdulatnál ropog, recseg valami rajta. Jelenleg Gárdos Pétert boldogítja vejének szóló panaszai. Hogy az üzlet fontosabb a gyerekénél... hogy a feleségét elhanyagolja... hogy folyton csak számok és számok... hogy szórakozott és feledékeny... és rémes, hogy nincs itt... — Gárdos Péter beletörődik. Hallgatja türelemmel. Ismeri már a következő mondatot. Tudja melyik szó hova való, de hallgat. Szemei pedig rátapadnak a kék selyem puha zizegő hajlásaira és a kék szemek önfeledt pillantásába.

Meseország, meseváros egyik kis házába be is lépett a királyfi biboros ruhába... Csilling csing!

Forog a színpad. Mézeskalács házikó ajtaja felett ezüstpapir harangocská mozdul. A zenekar újabb melódiát kezd.

Első emelet husz. Négyen ülnek benne. Két gyerek, a nőrsz és egy huszárhadnagy. A gyerekek önfeledt tekintettel isszák a színpad tarka színét-szavát. A huszárhadnagy pedig a nőrsz ajkát.

Meseország, meseváros egyik ablakában kitekinget kisírt szemmel Hannami-Hadából.

— zzzmmm... bum! Pattogó dalra gyújt az álmos zenekar. Kállay huszárhadnagy szorosabbra fonja a karjait a nőrsz derekán. Egymásnak feszülnek a térdek, egymáshoz simulnak a combok. A színen félhomály. A páholyok sejtelmes sötétben szövik a prózák meséjét.

Meseország, meseváros legszebbik leánya, hadd hallom az édes hangod, álmaimnak álma!

A fuvola halk mólóval kíséri a cérvanékony gyerekhangot. A harminckettes zsölye tulajdonosnője megmarkolja a mellette ülő férfi karját. Véletlenül nem az uráét. Izzó, fekete szemei felvillanak, érzéki vörös ajkait mosolyra huzza egy idegszál, egy csintalan fekete hajfűrt megsimogatja kreol bőrét, ideges hosszú ujjai önfeledt mozdulattal simítják ki arcából. A gyermekhang elcsuklik, apró gixer, az asszony fejedelmi alakján gyenge rángás fut keresztül. Kissé erős, telt, de formás mellei beleremegnek. És bele-remeg a mellette ülő férfi is. Karjába furódnak az asszony hosszú, vibráló ujjai, karja szmokingja ujját átheviti. Szinte érzi, hogy robog az asszony ereiben a vér! Ajkába harap, nehogy megfélekedzen magáról és a jelenlevő férjről. Csak szemei kutatják az áttetsző csipke ruhán át az asszony jól ismert testét. Ott, ahol a rózsa végződik, ott egy édes, piciny anyajegy van. Amott pedig, ahova most a kezét teszi, lágy drapériaként szokott hullni telt mellének egyik hajlása. Milyen forró szokott lenni ott, ahol a pille szárnya végződik. Megreppen. Az asszony sutogott valamit. Odahajol.

— Vigyázzon, bolond, az uram észreveszi.

És ugyanakkor az ura is feléje hajol.

— Mit mondtál fiam? — Fehéren villanak elő fogai, amikor rámosolyog az urára:

— Hogy milyen édes a Mucuska, ugye?

Meseország, meseváros legszebbik leánya ne sirj tovább, inkább légy az életemnek párja.

Deákálló negyedik sor: Szorosan egymáshoz préselt párok és nem párok. Szörnyű meleg. Egy babaarcú kis bakfis lángoló arccal hajtja hátra a fejét. Igazán nem tehet róla, hogy ott egy nagy deák áll, aki a hátradobott fejre egy óvatos és gyors csókot nyom. Semmi baj. A kislány hallgat. Csak fészkelődik. Valahonnan már harmadszorra tolakszik szoknyájára egy kéz. Erős, férfikéz. És valahonnan egy izmos férfiláb furódik térdei mögé. Aztán a kéz emelkedik és egy piciny, kemény dudoron állapodik meg. Ismeretlen hóhullámok bódítják a kis bakfist. A kéz simogat, majd szorít... És ugyanakkor az ismeretlen láb is merészebben simul hozzá. Már tudja, hogy a háta mögötti fiú az. Érzi, hogy préselődnek egymáshoz. Talán véletlen... talán nem. A fiú lába szétfeszíti a makacsul összeszorított térdeket és beszorul a kerek lánycombok közé. Hallgatnak. Csak a kezek és lábak beszélnek.

Meseország, meseváros ünnepre van készen, meglátjátok itt még lakodalom leszen.

Jobb híján a Lohengrin nászindulóját nyuzza a zenekar. Fenn a karzaton valami csattan. Nem csók. Pofon. Julcsa megharagudott a bakára, mert nagyon vadul csipett bele a szoknyájába. Rámordulnak. Lepisszegik. Hogy mit henceg. És ne ken-

Mozielőadás
után a

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

ceficézzen. Hát elhallgat és hagyja. A baka keze pedig elkalandozik a fodrok és ropogó kartonok között, hogy szinte nem is találja a kivezető utat. Izegnek, mozognak recseg a deszkapad. Miska baka belemarkol a hetyke Julcsa bluzába, hogy az felvihog tőle. Aztán suttognak és Julcsa felcseréli a kemény deszkapadot a baka térdeivel.

Meseország, meseváros vig dárídó hej-haj, házasodik a királyfi a szép Hadábollal.

Zür-zavaros induló féle. Csoport jelenet a szinpadon. A mamák még egy édes pillantást vetnek a szinpadra és az udvarlóra, aztán gomolyogni kezd kifelé a publikum.

A szép szőke asszony összecsókolja ügyes fiacskáját és közben elfogja Gárdos Péter egy tüzes pillantását. Forró kézcsók... egy uccanév és egy szám suttogása... Folytatása következik!

A nőrsz biborpirosan bujik kabátjába és zavarosan sietteli a gyerekeket. Kállay hadnagy uram pedig nem kisebb zavarral gombolja sietve az atillá-

ját. Esetlenül hajol meg a nőrsz előtt. Nincs bucsuszó. Itt már minden befejeztetett!

A villogószemű, fekete mama felhasználja a pillanatot, mikor a papa boldogan gratulál a pöttyömnyi művésznőnek és lovagjához simulva kéri magát, míg végül is beleegyeznek a holnap délután öt órakori találkába. Persze ilyenkor a jó varrónő a segítő. És férjürem esetleg csak azon fog csodálkozni, hogy egy ruhát átlag kilencszer kell próbálni.

Hogy hívják magát? — kérdi elfuló hangon a kipirult diák a kis bakfist. Aztán bekanyarodnak egy sötét mellékuccába és mamának azt kell majd mondani, hogy az előadás egy órával tovább tartott! És hogy nagyon édes volt. Nem is kell tehát hazudnia.

Julcsa a szűk karzatlépcsőn botorkál lefelé és egy pörge kalapu parádéskocsisra kacsintgat. A baka? Az már a múlté!

Igy, lassan kitódul a publikum és a korzozók megcsodálják őket, hogy: még ilyen kedves, naiv emberek is vannak, akiket egy gyerekelőadás is elszórakoztat! — El ám!

Füstkarikák

A 21. nap

Novella, írta: Nuss...

Ma reggel is mint mindenkor, kocsival hajtottam szállóbeli lakásomról a várostól elég távol eső parkhoz. Nyári szabadságom 21-ik, — mely egyben nyaralásom utolsó napja is volt, — amit a fürdőváros szép és rendezett parkjában töltöttem. Gyönyörű virágok díszlegettek végig a sétányok mellett, melyek pompás illattal töltötték el, az amugy is csodás levegőt. Rendesen első voltam a park reggeli vendégei közt, elmenőben pedig utolsó. Megszokott padomra mentem letelepedni, ujsággal a kezemben. Ma azonban elmaradt az olvasás, mert szokástól eltérően a bájos, 18 éves Székely Juci ma hamarabb jött ki a parkba és éppen az álalam kedvelt és használt padra ült le kezimunkázni.

Csak tegnap ismerkedtünk meg, érdekes körülmények között. Mikor a parki vendéglőbe mentem uzsonázni, a küszöb mellett egy megcímzett, leragasztott borítékot találtam. Olvasva a feladó címét megállapítottam, hogy nyaraló az illető küldő. Megkérdeztem hát az egyik pincértől:

— Ki az az urilány, ki mint feladó szerepel a levélen? Nem innen?

— Oh hogyne — felelte készségesen, egy ablak előtti asztalra mutatva.

— Éppen ott ül, uzsonázik. Rögtön odamentem, meghajoltam és átadtam a levelet, amit megköszönt.

Megismerkedtünk. A pár pillanat alatt lejátszódó történeteken kissé meglepődött, amit én siettem kihasználni és azt kérdeztem:

— Megengedné-e hogy egy asztalnál uzsonázzunk?

Kissé elpirult, mikor a kérdésnél mélyen a gyönyörű, tiszta kék szemekbe néztem.

Megengedte.

— Szintén nyaraló? — kérdezte és igazítani kezdte gyönyörű, szőke, minduntalan előugráló fürtjeit.

— Igen, — feleltem, — de sajnos csak holnaputánig, mert lejár a szabadságom. Egy katonatiszt pedig pontos kell legyen.

Igyekeztem hamar szabadulni az uzsonázni gyülekvő vendégektől megtelt étteremből. Közben pedig megtudtam a kicsikétől, hogy

a mamájával van itt a fürdőben és halálra unja magát. A mamája pedig mindig a barátnőivel vesződik.

Nagyszerű — gondoltam — majd lesz gondom rá, hogy szórakoztassalak, amíg itt leszek. Közben élesen figyelni kezdtem a szabályosan hullámozó, érett halmocskák-t, vékony bluzán keresztül.

— Elkísérhetném sétáján a parkban? — kérdeztem, amit látszólag boldogan engedett meg.

Séta közben találkoztunk a mamájával, ki korát meghazudtolóan frissen, fiatalosan mozgott. Boldog volt, hogy legkisebb leánya oly ügyes volt és egy jóképű fess, fiatal főhadnagyot csipelt magának.

Kedvesen elbeszélgettünk, majd a mama tetszésére elmondtam néhány csipősebb katonai viccet. Későre járt az idő és én még mindig nem tudtam szabadulni a vérszipóként mellénk szegődő mamától, tehát haza kísértem őket. Elbucsuztam. Elváltunk a holnapi viszontlátás reményében. Meg is jegyezte az asszony:

— Kár, hogy olyan hamar utazik. Oly kellemes volt ez a mai délután.

Na, majd kellemesebb lesz a holnap délután, az én bucsu délutánom, gondoltam magamban lefekvéskor.

És velköztetni kezdtem az időközben berendelt szobalányt, ki e tekintetbeni művészetemet dicsérve nyult el pompás testével a ruganyos ágyon, majd kétszeri jól sikerült roham után elbocsájtottam.

*

— Kezeit csókolom, Jucika! — köszöntöttem boldogan a viszontlátás örömeiben. — Hát ilyen korán már kint van?

— Oh igen. Tudja, nem éreztem jól magam otthon, gondoltam a levegő jót tesz majd és valóban, már egészen jól érzem magam.

— Igazán nagyszerű, legalább jókedvvel fogunk elbeszélgetni.

És e szavakkal mellé ültem és valami ártatlan témáról kezdtem beszélni.

Este 7 óra volt már. A nap utolsó sugarai is hanyatlóban voltak. Ujból együtt voltunk a fák

sűrű lombjai között. Most már forróbban kezdtem beszélni, annál is inkább, mert a mama ezelőtt pár perccel jelentette be, hogy dolga van a városban.

— Dehát egyedül mész, anyukám? — kérdezte a kis gyöngyvirág.

— Nem, elkísér a Neumann bácsi, ki holnap ugyis haza utazik, egy pár csekélységet kell vele hazaküldjek és most fogom megvenni.

A kis bájos angyal mindent bevett, hisz hogy is gondolhatta volna, hogy az ő mamája... De én biztos voltam, hogy egy szó sem igaz az egészből.

Megragadtam tehát az alkalmat és azt mondtam a már félig meddig gyönyörök közt uszó mamának:

— Pompás előadás van a moziban, elmegyünk a Jucikával.

Megleپödött a kislány és örömeiben szinte ugrálva szaladt a már menésben levő mamája mellé és kérdezte:

— Elengedsz, anyukám?

— Hát menjetek, ha oly nagy kedvelek van.

— Mi még csak ugyis később indulunk, — szoltam utána. Talán már nem is hallotta, úgy elrohant mint egy bakfis, az első titkos szerelmi találkára.

Egyedül maradtunk. A park ürülni kezdett. A vendégek elszedtek vacsorázni.

Már egész sötét szürke lepel fedte a fák sűrű, lombos koronáit és az egész parkot.

Mind közelebb csusztam a kislányhoz és ekkor történt hirtelen, elcsattant az első csók, amit én kopogtatásnak neveztem. Hanem ott a válaszból, itt pedig a következményekből tudjuk, hogy igen vagy nem, azaz lehet-e bejutni az ajtón?... Vagy, hogy és miképpen...

— Jaj, maga szemtelen, igazán megharagszom — mosolygott felém és ráütött a kezeimre, melyeket védőleg tartottam magam elé.

— Igazán bocsásson meg, de úgy vágytam megcsókolni magát — sutlogtam és csókolni kezdtem ölében nyugvó kezét, majd gyors

iramban, végig fel meztelen karját fel a válláig.

Ekkor már egyik karommal erősen magamhoz szoritottam. Egy halk sikoly hagyta el az ajkát, mire feleszméltem.

Rájöttem kétségbeesve, hogy badarság és kár volt a második támadási lépést így vadul kezdeni. Kétségbeesésem azonban nem tartott sokáig, mert talán éppen a vadság volt segítségemre ez esetben.

Megszoritotta a kezem és szinte nyögte:

— Gabi!... Gábor!...

Észrevettem, amit már nem is mertem képzelni: nyert ügyem van.

— Jucika, édes Jucika — mondtam hévvel és karjaimba véve, elárasztottam gyors, forró csókokkal, amit ő gyöngén, de tüzesen viszonzott.

Éreztem, mint pompás, hegyes mellecskéi mind jobban pihegnek. Tudtam már, hogy hatalmamban van.

— Jucika menjünk a moziba, mondtam és párszor gyöngéden megcsókoltam. Megremegett és felállva, gyors léptekkel indulunk előbb a lakásukra, mivel át kellett öltöznie.

Pompás, ez még jobb, mint terveztem, gondoltam és karonfogtam, hogy gyorsabban haladjunk. Beléptünk a szobába, minden oldalról erősen le volt függönyözve. Egy észrevétlen pillanatban ráfordítottam a kulcsot a zárba.

És készségesen engedelmeskedtem a parancsnak, megfordultam háttal feléje, mikor vetkőzni kezdett.

Véletlenül éppen a nagy tükör elé kerültem. Levette felső ruháját, cipőit, csak a finom selyemharisnya maradt rajta egy vékony selyem ingecskével, ami alig ért a térdéig.

Ekkor hirtelen megfordultam, ő pedig kissé megijedve és gyermekes pajkossággal a pamlagra ült, összegömbölyödve. Melléje ültem, bár toporzékolt gyönyörű lábacskaival, de annál jobban tetszett nekem, mert így legalább mindent fedetlenül hagyott. Rövid ingecskéje derekáig felhúzódott. Én pedig örültem csókoltam és játszottam az eddig férfitől érintetlen

kinccsel és szívtam az ajkát, míg ő ösztönszerűleg várakozó állásban elnyúlt a pamlagon.

Ujból lehuzta ingét, ameddig csak ért. Ekkor már rajtam sem volt öltözeti akadály. Mikor még egyszer megérintettem, ellenkezni próbált, de észrevettem, hogy csak felelemből teszi ezt. Sajnáltam is, hát megnyugtatólag azt mondtam, van olyan mód is, melyből nem kell félnie.

Mindjárt el is helyeztem úgy. Már reszketett a csodásan fejlett test. Megremegett, mikor kéjesen simogatni és csókolni kezdtem, majd a finom, bársonyos, kis térdet szépen eligazítottam, hogy megkezdhessem a csatát, ami 20 perc alatt kétszer is megismétlődött boldog, kéjes nyöszörgések közt.

Majd egymást tüzesen átölelve, félig alétan dültünk a pamlagra, ami azt okozta, hogy pár percnyi pihenés után vágyaink újból felcsigázódtak.

Ő sem félt már, én pedig már nem sajnáltam és örültem csókoltam. Majd szétnyitottam kissé a kemény, habfehér selymes combokat. És visszatartathatatlannul áthatoltam az utolsó akadályon, szorítva, harapva, csókolva, boldogan, kéjesen, édesen fájdalmas nyöszörgések közt...

*

Mikor a szobámhoz értem, épp akkor hagyott el egy másik szobát egy 40 év körüli, de még fess uriember.

Amint később megtudtam, a Neumann bácsi volt. Karján vezetett egy hölgyet, aki nem volt más, mint a mama.

Náluk biztosan hosszabban tartott...

Ezzel a gondolattal léptem be nevetve a szobámba. De azt már hangosan mondtam magamnak:

— Én sem számítottam, hogy egy óra alatt kétszeresen is aszszonnyá teszem a drága teremtest.

Bevettem magam a párnák közé, hogy aludjak mint egy bundás, mely jól van lakva, hogy holnap — egy szép emlékü elménnyel szaporodva — robogjon a vonat Puskás Gábor főhadnaggyal szolgálati helvére.

Az eladó Mari

Az öt éves Gyurka nevelőnőjével a falut járja. Az ut szélén meglátnak egy tehenre alkuvó társaságot. Az egyik ember szakértően tapogatja a tehen husát, tőgyét. Gyurka sokáig bámulja ezt a jelenetet, aztán odafordul nevelőnőjéhez:

— És mond, miért fogdossa az a bácsi a tehenet?

— Hát meg akarja venni, fiam — volt a válasz — és nézi, elég kövér-e a tehen.

— Oh! — szontyolodik el a gyerek — akkor a mi Marinkat is hamarosan megveszi a tejes bácsi.

Csütörtököt mondott

A kiváló művésznőnek X. államtitkár a barátja. Megegyezésük alapján a művésznő minden vásárnap teára hivatalos az államtitkárnál.

Legutóbb a művésznő egész művészele nem volt elegendő ahhoz, hogy életet öntsön az öreg ur vérszegény ereibe. Megállapodtak tehát abban, hogy következő héten a nagyobb pauza kedvéért csak szerdán teszi látogatását a művésznő.

De az nagyon unta már deres barátját és csak csütörtökön szánta rá magát a vizitre. Ekkor a következő beszélgetés hangzott el:

— Kedves művésznő, miért csak ma jön, amikor a múlt héten úgy beszéltek meg, hogy szerdán várom.

— De méltóságos uram, úgy emlékszem, ön a múlt héten csütörtököt mondott.

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Vera naplója

Egy fiatal lány intím feljegyzései a szerelemtől, a szeretőkről és sok más érdekes dolgokról, írta: Bán-dor, négy darab fénykép-illusztrációval. Ára belföldön utárvét mellett 200 lei. külföldön 250 lei.

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE
KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt temesvári sör. Menü-rendszer. Kis menü 40 lei, nagy menü 60 lei. Szíves pártfogást kér
Blau Gyula.

KORBÁKORGIÁK

EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURÁLOM ALATT

(4)

Tom nevetve beleegyezett, de egy feltételt szabott, hogy nem szabad fájni. Érdeklődve és izgatottan néztem őket.

A „fiatal ur” rögtön az ölébe fektette a kicsikét, nyugodtan meztelenítette a popóját és egy pillanatra nézte, aztán a jobbkezeivel leszorította, mint én szoktam tenni vele és egyidejűleg a balt a hasa alá dugta, ahol kétségtelenül megérintett valamit. Vörös lett, mellei hullámoztak és szemei csillogtak.

— Aha, kisasszony — gondoltam magamban — most először tartod ezt a kezeden, de nem utoljára! Ezt fogadom!

A kicsike nem mozdult. Csakhamar előhúzta a leány a balkezét, karját a fiu hátára fonta, hogy lefogja és ütni kezdte, először könnyedén, de mikor izgatottabb lett erősebben és erősebben. A kis fiu ordított, rugdalózott, de Frank szorosan tartotta és erősen verte, úgy, hogy a fiucska üvöltözni kezdett és a kezeivel védekezett. Egy pillanatra abban hagyta a leány, aztán jobb lábával átfogta a fiucska lábait és folytatta a verést, habár Tom vadul ütött maga köré. Popója már karminpiros volt. Mikor aztán a leány elengedte, ordítva vergődött a földön. Valószínűleg még sohasem kapott ilyen verést. Frank magánkívül volt. Arca kipirult, nagyon izgatottnak látszott. Felállt és felsegítette az üvöltöző fiuskát, felhúzta a nadrágját és vigasztalni próbálta. A fiu megakart mondani mindent az anyjának és pénz nélkül elszaladt.

Végül is arra az eredményre jutottam, hogy fenytéseim arra ösztökélték a leányt, hogy más valakit megkinozzon. Ez gyakran előfordul. Miután nemrég elérte a nemiérettség korát, szekszuális ösztönei felébredtek és ő — a nő — természetesen egy fiut választott

áldozatul. Nemcsak, hogy megverje őt, hanem, hogy érintés után megismerje a férfit.

Körülbelül egy félóra mulva belépett Frank a szobába, kissé halványan és idegesen. Egy székre ült az ablak közelében, elmélyedt gondolataiba és néha-néha különös pillantásokat vetve reám. El kellett fojtanom a nevetésem és vissza kellett magam tartanom, nehogy elmondjam neki, hogy tanuja voltam a lugasban lefolyt jelenetnek. Én is szerettem volna valamit a kezébe adni, de mégis viszatartottam magam.

— Hol voltál? — kérdeztem nyugodtan.

— Megijedtem és zavartan néztem rá.

— A lugasban.

— Mit csináltál ott? — érdeklődtem tovább gonoszul.

Még vörösebb lett, végre ki-nyögte, hogy ott nagyon hűvös van. Aztán elővett egy könyvet, hogy elkerülje a további kérdéseket. Én is olvasni kezdtem.

Egy óra telhetett el, mikor kopogtak az ajtón és egy cseléd jelentette, hogy Barker asszony a hallban vár reám és beszélni szeretne velem. Frank letette a könyvet és nagyon nyugtalannak látszott. Tudta, hogy miért jött az asszony. Barker asszony nagyon izgatott volt és haragos. Elmondta az egész esetet, amely Frank és Tom között lejátszódott és kijelentette, hogy ezt nem fogja eltűrni, fel fogja jelenteni a „fiatal urat”. Megvigasztaltam a dühöngő asszonyt egy aranyat adva neki és megígértem, hogy meg fogom büntetni „Frank urat”.

Barker asszony megértő lelek volt, megköszönte a pénzt és elégedetten távozott.

Visszamentem a könyvtárszobába, ahol Frankot teljesen le-

verve találtam. Komoly arcot öltve mondtam neki:

— Bizonyára tudod, hogy Barker asszony mit mondott nekem?

— Igen — felelte csendesesen.

— Mondhatom, szép dolgokat csinálsz. De miért is verted úgy meg azt a gyereket?

Nyugtalanul állt egyik lábáról a másikra, tördelte a kezét és nyögte?

— Én... nem tudom... megmondani!... Ön megvert engem... és azt hittem ez okozta a vágyat... hogy hasonlóan... tegyek. Azt hiszem, ez volt.

— De miért ütötted olyan erősen? Azt mondja az anyja, hogy csupa seb a teste.

— Nem... volt szándékomban, hogy fájdalmat okozzak neki, de anélkül, hogy akartam volna, nagyon izgatott lettem és a végén már nem tudtam, hogy mit teszek. Nagyon sajnálom, hogy nem tudtam jobban uralkodni magamon. Ugy-e meg fog büntetni most? — tette hozzá könnyes szemekkel.

— Bizonyára, ez alkalommal megérdemled a vesszőt. Hozd ide! — mondtam és odaadtam neki a fiók kulcsát, melyben a vesszőt tartottam.

Magamban sajnáltam a kicsikét, de az öröm érzését sem tudtam eltitkolni magamban, mely elfogott arra a gondolatra, hogy láthatom meztelen popóját, mely látványt már régen nélkülöztem. Elhozta a vesszőt és átnyújtotta, miközben esdően nézett reám. Nagy könnycseppek gördültek végig az arcán.

— Kérem szépen, ne bánjon velem szigorúbban, mint az utolsó alkalommal! — kérte. Aztán eltávolította a nadrágját és lefeküdt a pamlagra. Egy zsebkendővel összekötöttem a csuklóit, ami nagy félelemmel töltötte el. Remegő hangon kérdezte:

— Miért kötöz meg? Hiszen

nyugodtan fogok feküdni. De kérem, ne okozzon nekem nagy fájdalmat!

— Egy tucat alapos ütést fogsz kapni és a kezeidet azért kötöttem össze, nehogy hátra nyulj és engem akadályozzál.

Csendesen sóhajtozott és bedugta fejét a diványpárnák közé. Az egész teste remegelt.

Becézve simogattam végig néhányszor a hűvös, sima bőrt, aztán egyik kezemmel lenyomtam a hátát, hogy lefogjam és verni kezdek, de nem olyan erősen, mint

máskor. Sirni kezdett, nyögött, pihegett és dobálta a testét, míg meg nem szabadult a kintől. Hogy őszinte legyek, nekem nagy élvezetet szerzett a dolog és nagyon izgatott voltam. Általában véve nem vagyok kegyetlen, mégis az utóbbi időben, mikor láttam, hogy Frank fájdalomban vonaglik, egy szemernyi részvétet sem éreztem, inkább nagy érzéki gyönyört. Most is nagyon fel voltam izgatva és szinte kísértésbe jöttem, hogy a félmeztelen sóhajtozó teremtet magamhoz rántsam és ajkaimat

rápréseljem égő testére. Legszívesebben a hátára fordítottam volna, hogy elvegyem ártatlanságát. De elnyomtam vágyaimat, eloldoztam a kötelékét és megengedtem, hogy eltávozzon.

Sóhajtozva kelt fel és kiment. Öt óra volt. Miután nem volt kedvem kísértálni, a könyvtárban maradtam és olvastam, míg a vacsora ideje elérkezett. Frank fejfájás ürügye alatt távol maradt, de másnap reggel már üdén és jókedvűen jelent meg a reggelinél, kedvesen üdvözölt és nem muta-

— A szirén —

tott semmi haragot. Kérdésemre megmondta, hogy popóján még most is látszanak a büntetés nyomai, de azért valamennyire le tud ülni.

6.

Frank tizenhét és feléves volt, magasnövési, csinosabb, mint valaha. Pompásan kifejlődött. Állandóan fekete szalonruhában járt, hogy nőiségének jeleit eltüntesse és „csinos fiatalember” volt, akit, mint gyakran észrevettem, a cselédek sokszor csodálkozva néztek.

És mindig úgy bántam vele, mint egy férfivel és nem sejtettem vele soha, hogy tudom a titkát. Várni akartam, míg ő maga leleplezi. Tudtam, hogy el fog jönni ez a nap. Képzettsége meglehetősen nőietlen volt, sokat olvasott és sokkal képzetlenebb volt, mint általában a leányok lenni szoktak. Folyton tanulnia kellett és ha nem felelt meg a követelményeknek, verést kapott. Néha nagyon akaratos volt. Beismerem, hogy most, mikor már teljesen ki volt fejlődve, sokkal nagyobb élvezet volt széles nagy popóját kioporolni. Nem ütöttem soha erősen, de sulyt fektettem arra, hogy a hófehér félgömbök pirosak legyenek, hogy az ütések könnyeket csaljanak a szemébe és hogy ide-oda dobálja magát az ölemben. Ennél nagyobb élvezetet nem tudtam elképzelni.

Sokszor bántott a botrány gondolata, melynek feltétlenül ki kellett törni, ha felfedezik Frank titkát és ez nem volt lehetetlenség. Mit szólnának a szomszédos birtokok asszonyai, hogyan csapnák rémülten össze a kezeiket, ha megtudják, hogy három éven át tartottam magamnál egy fiúnak öltözött leányt. Általában véve közömbös előttem, hogy az emberek mit beszélnek rólam, de a nyugodt életnek egyszersmindenkora vége lett volna. El kellene őt küldenem... pedig oly sok örömet szerzett nekem és úgy vágytam arra a pillanatra, mikor, mint nőt tarthatom a karjaimban és szinte természetesen fogadná a tüzes férfi becézéseit.

Türelem rózsát terem — mondják. Én nem hittem, hogy türelmemet még sokáig próbára tudom

tenni. A leány határozottan szeretett engem, élénk temperamentuma volt és sokszor oly vágyakozóan nézett reám. Ez világos beszéd volt és meg voltam győződve, hogy azt tehetnék vele, amit akarok. De nem akartam, először be kellett vallania, hogy nem fiu, hanem leány. Egy este annyira felbosszantottam, hogy már közel volt ahhoz, hogy kibökje az igazat.

A lakószobában ültünk étkezés után és mondtam:

— Frank, most már nagy vagy és gondolnod kell arra, hogy valami foglalkozás után nézzél. Melyiket szeretnéd a legjobban? A hadsereg számára már öreg vagy, jogász, pap, orvos még lehetsz. Melyiket akarod elvégezni?

Elsápadva felelte:

— Én igazán nem tudom! Még nem gondolkoztam ezen. Olyan boldognak érzem magam itt!

— Hogyan? A verések dacára is?

— kérdeztem nevelve.

Könnyű mosoly játszadozott az ajkán.

— Igen, a verések dacára is. Ezek nem bántanak, mert tudom, hogy csak akkor kapok, ha megérdemlem.

— Ez igaz — mondtam nevelve. — És nekem is kellemes, ha nálam maradsz. Hiszen jól ki-jövünk egymással.

— Akkor engedje, hogy itt maradjak — vágott közbe.

— De mi lesz, ha egy szép napon megnősülsz? Akkor minden másképp lesz és te talán kényelmetlenül éreznéd magad. Ezért is szeretném, ha valami foglalkozás után néznél. Akkor bizonyos mértékben független lennél.

Az a gondolat, hogy megnősülhetnék, nagy benyomással látszott lenni a leányra. Elszíntelenedett, ajkai remegtek és szemei könnyesen csüngtek rajtam.

— Oh, Istenem — suttogta — erre sohasem gondoltam. Mi lesz akkor belőlem? És sirni kezdett. Sajnáltam, hogy felizgaltam szegénykét, tréfálkozva mondtam tehát:

— Te ostoba kölyök. Csak nem fog egy ilyen nagy fiu sirni? Azt lehetne gondolni, hogy leány vagy!

Könnyfátyolon keresztül nézett reám:

— Tudom, hogy nem kellene sirnom, de nem tehetek róla. Én... én ugyanis... Elharapta a szót és zsebkendőjével eltakarta az arcát.

Tényleg messze mentem a tréfával, megnyugtattam tehát, hogy a pályaválasztása kérdése nem olyan sürgős. Ez a nyilatkozat láthatóan megnyugtatta, megtörölte a szemeit, hálásan mosolygott és ismét jókedvű lett.

Egy napon megint nagyon megvertem valamiért. A félmeztelen leány vonaglásai csodálatosan bujának tűntek fel és forrt a vérem, mikor bementem a szobámba. Bezártam az ajtót és egy karosszékbe vettem magam. Ekkor vettem csak észre, hogy a cselédek egyike, Lucy nevezetű, bent van a szobában és a port törli a butorokról. Huszonötéves lehetett, csinos, nagy, sötétbarna haja volt és őzszinű szemei. Izgalmam megremithette, mert rám bámult.

Eddig ragaszkodtam ahhoz az elvhez, hogy cselédekkel nem kezdek ki, hogy a bizalmaskodásokat és egyéb kellemetlenségeket elkerüljem. De valami halomra döntött minden elhatározást. Szükségem volt egy nőre és mert egy itt volt a szobában, elhatároztam rohamot intézni érenye ellen. Ilyen gondolatok jártak a fejemben, míg a csinos leányt néztem.

— Lucy — mondtam neki — maga nagyon csinos nőcske.

Megjegyzésem csodálatba ejtette, mert teljesen váratlanul jött. Eléggedten mosolygott. Habozás nélkül odamentem hozzá és egy forró csókot nyomtam az ajkára, leültem egy székre és az ölemből vontam. Hogy a látszatot megővja, így szólt:

— Engedjen el! De én annál jobban magamhoz szorítottam és megfogtam a mellét. Aztán egyik kezemmel a szoknyája alá nyultam, megtapogattam a lábait és mert nem védekezett komolyan, kezemmel magasabbra nyultam, kigomboltam a bugyiját és csiklandozni kezdtem az ujjammal. Feladott minden ellenállást és a vállamra dőlt.

(Folyt. köv.)

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-
ebédlő olasz renaissance-stilben, modern diófa-uri-
szoba olcsón eladók: D O R N, butorgyár** Timişoara, III,
Hattyu-utca 47

Érzések egy idegen lakásban

— Irta: Gáldoni Jenő —

Béla és Lenke szomszédok voltak egy bérpalota folyosóján. Szemben laktak egymással, s még egyik se tudta mi a testi vágy. Mindkettő fiatal volt és elég tapasztalatlan...

Egyszer a folyosó fenekén lakó házaspár elment hazulról és lakáskulcsukat Bélaéknál hagyták. Béla már rég vágyódott titkon megnézni, részletesen azt a gyönyörtűen berendezett lakást, nem különben vágyódott erre Lenke is, ki még sohasem volt bent. Béla gondolt egy nagyot és leemelte a kulcsot ajtófélfájukról, aztán átment a szomszédék konyhájába közölni az örvendetes hirt Lenkével, ki ennek hallatára egy lábon ugrált örömeiben. Mindkettőjüket fűtötte a vágy bemenni a perzsaszőnyeges, drága képekkel körül aggattott szobákba, benézni az almáriukokba, szekrényekbe és hancurozni szabadon a diványokon, medvebőrökön.

Óvatosan, hogy senki se lássa őket, beosontak az idegen lakásba, majd újból magukra zárták az előszoba ajtaját. Ekkor még nem törődtek semmit se egymással. Beértek az ebédlőbe, ahol óvatosan kusztaak előre, hogy a szembenlevő ablakokból ne lehessen őket észrevenni.

Am de az egyedüllét, testük közelségének vonzó melege furcsa érzelmeket, ismeretlen gerjedelmeket és kéjes bizsergést váltott ki belőlük, mint egy kéjes májusi álomban. Mindketten akaratlanul megremegették és összeszorították combjukat a vágytól. Kérdőn tekintettek egymásra, orrcimpáik részketve táultak ki, szájuk széle remegett, keblük zihált. Furcsán néztek maguk körül. Féltek egymás közelségétől, de attól is, hogy meglepi valaki őket ott. Egy medvebőrön közel egy bársonyos óriás kerevethöz, meg kellett állapodniok, mert az ismeretlen vágy oly erővel lepte meg őket, hogy le kellett előbb pihenniök. Ez az érzés mindenkit meglep, ha elhagyatott helyen egyedül van, vagy egy másik ellenkező nemű egyénnel. Nem tudunk olyankor tőle szabadulni.

Mindkettőnek egyféle gondolata volt. Kis házi cicájuk, mely a múlt éjszaka oly éktelenül nyivákolt és mikor mindketten óvatosan megnézték, hogy mi okból teszi, meglátták egy kandur marcangoló fogai alatt. Minél jobban marcangolt a durva

macska, annál jobban nyivákolt, de mégse futott el, maradt és hagyta magát kinozni. Azon gondolkodtak, hogy az volna e a szerelem?

Vajjon ők? Hogy csinálják? Hogy elégítsék ki égető vágyaikat? A lány ösztönösen összehúzta kerek combjain a szoknyáját.

— Lenke, én nem tudom mi van velem, ebben a helyiségben olyan furcsán érzem magamat...

— Én is... felelte remegve a lány. Valahol egy butor pattant, amittől a leány ijedten húzódtott közelebb Bélahez. Eddig még semmi nemi ellentét, vagy vonzalom se támadt közöttük, de most annál ellenállhatatlanabb tüzzel tört ki rajtuk mind a kettő. Tovább akartak menni s a lány térdre emelkedett, hogy induljon, hátsó teste ingerlően domborodott ki szoknyája alól, harisnyátlan lábai izgató illatot terjesztettek körülöttük...

A fiu nézte, nézte... és vad indulatok vettek erőt rajta. Megragadta hátulról a nő derekát és magához szorította durván. Erükben tombolt a vér, mint az olvasztott vas a kohókban. Béla hosszú csókot nyomot Lenke hattyu nyakára, aki minden áron szabadulni akart a váratlan ölelés alól. De a fiu fogta, nem engedte... hallott már arról, hogy hogyan ölelnek nő, hány féle képen, de csak elméletileg, gyakorlata ebben még nem volt. Ölelgette forrón a leányt és szorította magához ruhástól, két lábával átfonta combjait és úgy tapadt hozzá. A lány nem bírta el a terhet, előrebukott. Combjai széttolodtak, hogy ilyen képen tudjon megszabadulni támadójától. Az még mindig szorongatta, de lábai leváltak Lenke csipőjéről és elnyultak tehetetlenül annak lábai között. Ekkor Lenke térdeire emelkedik újból, hogy kimeneküljön, de Béla odanyomja magát hozzá és csuszlik a lány után. Lenke alig bírja elvonszolni pár lépésnyire és felső teste fáradtan dől a közeli diványra. A fiu még mindig hozzá ta-

padva tüzei mindkettőjük érzékeit. Bélát izgatják az érzett, de eltakart formák, melyeknek bevágása mélyen sejtetően égette, majd elolvadt tőle... Gombok nyitak...

A lányt is égeti valami áthatóan és érzi a fiu támadását...

De az csak tehetetlenül hajlodik, a szoknyát nagynehezen feltolja, mert a fáradt lány az alig mozdul, de még hátra van a selyem nadrágocská. Mindketten izgatottak.

A sima, feszülő, bugyi több vágyat fakaszt és bujább érzéseket támaszt!

Lenke elterül és megadja magát...

— Combjaik sima bőre egymásra simul és százszoros kéjt fakaszt.

A lány ideges és ösztönösen hátranyúl két kezével... Lehúzza térdig a bugyit, mintha menteni akarna.

A friss érzésektől és a szoros közelségtől majd megpattan felajzott testük. Béla próbálgat, de sehogy se tudja megtalálni a helyes utat.

A tapasztalatlan kislány, érzéki, hogy Béla nem jó helyen botorkál. Felemelkedik kissé, testét mozgatja egyszer jobbra, egyszer balra, le-föl, majd hátra és Béla a forróságból érzi, hogy most helyes irány következik...

A lány ösztönösen odairányozta a fiut, ki már egész extázisba esett.

— Most, mondá Lenke és hozzásimult a fiuhoz, ki ekkor már elragadtatott kiáltással merült bele, az oly vágyva álmodott boldogságba.

Hirdessen lapunkban!

Lánykori vágyak

— Irta: Kétsi Sándor —

A kis állomás ragadós egyhangúsága beömlött a vonat ablakán, mikor az állomásfőnök pocakjával, ötnapos szakálával és kezének unottan megszokott emelésével köszöntötte a vonatot.

Kinézett a fülkéből az állomás tetején levő falunévre és midőn elfordította szemét, már el is felejtette az ismeretlen nevet s lapozott egyet a kezében gyűröttén lógó ujságban. Tovább olvasott.

Egy nő lépett a fülkébe:

— Szabad? — kérdezte és leült feleletet sem várva, szembe vele az ablaknál.

— Szabad! és érezte, milyen fölöslegesek, nehézkesek az ilyen bevett udvariasságok.

A nő levette kalapját. Ő megismerte.

— Katóka! Nem ismer meg?

— Lajos, hisz maga az!

Boldogan vizsgálták egymást, az örömtől hangtalan szavak a szemekben vibráltak, lassan nyultak ki kezeik:

— Emlékszik még a rózsákra a kertjünkben?

— Emlékszem... — mondta a nő és a csókokra gondolt. A csókokra, melyeket a fiu lopott tőle, a csókokra, melyeket azután már magától is adott.

— A hársfára is?

— Arra is... — de most elpi-
rult. Ott a fiu már nagyon bátor volt. A meleg nyári estén mezelen, remegő melleit csókolgatta, keze a forró, lágyan simuló idomot babrálta s ő már nem tudott semmiről semmit, csak a forróságot érezte, mely bénítóan kéjes volt. A nagy pillanat előtt piciny öntudatával sirva könyörgött a fiúnak, ne vegye el tőle azt, amit néhány hét múlva a vőlegényének illene elrabolni. A fiut valami gyöngédség fogta el, sajnálta őt és nem történt semmi.

De azért valami mégis történt, mert mosolyogva kérdezte a férfit:

— Tudja, mit ígért ott?

Nem felelt, csak visszaneézett a csillogó szemekbe, melle egy kicsit emelkedett, mintha valamit el

akarna fojtani, mintha sóhajtni akarna, a bimbók átütöttek a ruhán, valahogy légies volt az egész alakja.

— Váltsa be ígérését! — folytatta a férfi.

— Nem lehet, férjem van.

— De hisz épp ezt ígérte. Ha már asszony lesz, akkor nekem adja magát, így ígérte.

— Itt a vonaton mégse...

— Leszállunk egy állomáson, betérünk egy kis szállodába, azt hiszik majd, hogy nászutasok vagyunk. Katóka. Mert ez a mi nászutunk. Amor váltotta jegyeinket, Katóka, erre a vonatra. Az urának majd sürgönyzünk valami badarságot...

És úgy is tettek.

— Nászutasok! — lökte oldalba a kisváros még kisebb szállodájának portása, pincére, kifutója, konyhai kisegítőalkalmazottja, szóval a közismert Jánosa a szálloda egyetlen cicáját, a Marcsót, mikor kisérték a vendégeket szobájukba.

— Meglessük! — kacsintott az vissza.

Valóban később elfoglalták leshelyüket az ajtóba furt lyukaknál. Leleplezéstől nem kellett félniök az elhagyott szállodában. Először csak fénylő szemekkel nézték a bent villanyfénynél történendőket, majd János hangulatba jött, ágaszkodott benne az önérzet.

— Szemtelenek! — mondta hal-
kan és a kémlelőlyukhoz lehajló Marcsó mögé lépett, felhajította szoknyáját, kigombolt néhány gombot, hogy eltávolítson minden akadályt s hozzáfeszült a lányhoz.

— Csak ne nyögj olyan nagyokat, mint szoktál, még meghallják,

— szólt hátra Marcsó.

— Te meg ne sóhajtozz teli tüdővel, azt is meghallhatják — vágott vissza egy erélyesebb mozdulattal János, mire megindult a küzdelem. Bár sóhajtni, nyögni nem lehetett és ugye, ha az ember valamit megszokik, arról nehéz lemondani, de hát a benti dolgok buzditólag hatottak, így elég hamar végződött a móka. János újra elfoglalta leshelyét, Marcsó vére azonban már úgy forrt, fortyogott, mint lábosban a töpörtyű saját zsirjában.

— Próbáljuk meg mi is! — kérlete Jánost János nehezen akarta otthagyni a szokatlan látványt a szokottért, de végül is beleegyezett s elindultak a szűk folyosón a lány szobája felé.

Hogy sikerült-e, nem tudom, mert sulyos volt a feladat, hisz mikor másnap reggel Lajos kikísérte Katót a vonathoz s a vonat elment, a férfi még most is tá-
molygó lábakkal ült le egy padra és dülöngő betűkkel írta be kicsiny noteszébe:

„76. T. Kató, F. Elemérné. Lánykori ígérlet. Találkozás egy vicinálison, kiruccanás egy szállodai szobába. Tüzes természet, óriási kitartás. Azt se tudom hányszor, de minden elképzelhető helyzetben. Még szivarozni is szeret...

Ez a hely a MIA
Krém
számá-
ra van
fenntartva, amely a dr. Kovács-
gyógyszertárában, Timișoara-Fabric
kapható, de a hirdetést nem közöljük,
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell már reklám

Haját csakis „Nicopon”-nal, az ideális folyékony kátránysamponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképződést. (orvosilag ajánlva). Próbálatlan 20.— Lei többszöri mosás részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arcbőrnek örvendenek azon hölgyek, akik „de Beauté” (szépitő) különlegességeket használnak; „de Beauté” szappan 25.—, „de Beauté” arckrém (zsíros arcbőr részére) 35.—, (száraz arcbőr részére) 45.—, ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesszerek ellen 55.— Lei; „de Beauté” puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „NICO” Laboratorium, Timișoara, Dózsa tér 4. — Kérjen utasítást arc-
szépségápolásról és testápolásról ingyen és bérmentve. —
Képviselők ma gas rabatt mellett felvétetnek.

Palma Ami az autónál a (8)
gummi abroncsa gyalogjárónál a Palma-sarok!

A fogamzás mesterséges elhárítása

— Irta: Dr. GRUBER MIKSA —

Müncheni egy. tanár.

A természet nemcsak a közösülés vágyát oltotta belénk, hanem azon vágyat is, hogy utódokat nemzzünk és nagyra neveljük. Az asszonynál, akinek a legfontosabb, a természetből reá rótt feladata az, hogy a gyermeket magában hordozza és megszüljje, e vágy különösen élénken van kifejeződve már kiskorától kezdve. A férfinál csak az évek folyamán szokott e vágy érvényre jutni. Minél öregebb lesz a gyermektelen férfi, minél jobban csökken a személyes munkabírása, annál jobban betölti szívét az ürességnek az érzete, érzi, hogy hiányzik számára egyike a legfontosabb élet javának, érzi egyúttal, hogy milyen fölösleges ő a világon. Egy természetlen házasság elhibázta a célját. Csak, aki átértette az összes apai örömöket és szenvedéseket, töltötte be igazán a hivatását és élte át mindazt, amit a földi lét nyújthat.

Ámde a szaporodás sem történhetik nyakra-főre, ha nem akarjuk, hogy a végtelen nyomor forrása legyen. Az embernek szaporodóképessége sokkal nagyobb, mint életfentartó képessége, úgy, hogy a rendszertelen szaporodásnál csakhamar megbomlana a helyes arány a táplálást és az ápolást igénylők rovasára, oly aránytalanság jönne létre, melyet csak a felesleges elem tömeges elpusztulása, milliónyi nyomor, töméntelen eltékozolt gond és fáradság tudna kiegyenlíteni.

Minden család körében lehet ilyenféle tapasztalatot szerezni. Míg a gyermek száma arányban áll a jövedelem nagyságával és a szülők munkabírásával, összehangzásban van a házasság. A gyermekek kellően tápláltak, kellő gonddal várják születésüket, gondosan ügyelnek fel rájuk és nevelik fel őket. Ha azonban a gyerekek nagyon elszaporodnak, minden pusztulásnak indul. Az anya testileg is szenved ama sok követelmény hatása alatt, amit a tömeges terhesség és szoptatás reá ró és annál kevésbé képes a háztartás folyton fokozódó terhét elviselni; a gyermekek egészségi állapota és veleszületett ereje az anyának 4-ik gyermekétől kezdve mindjobban csökken és a beteges, vézna gyermekek, akik még nagyobb ápolást igényelnének, most még kevésbé találják meg azt. A rend és tisztaság nem tartható többé fenn, a család pusztul, züllik, betegség és gondok ütnek fel köztük tanyájukat.

A józan ész tiltja tehát több gyermeket nemzeni, mint amennyit előreláthatólag felnevelhetünk és eltartunk. De vannak még más okok is, melyek az egyes embert arra kényszeríthetik, hogy teljesen, vagy egy időre a gyermeknemzéstől tartózkodjék. Már megemlékeztünk az öröklésről és arról, hogy egyes törzsekben az öröklött terheltég oly nagyfokú lehet, hogy nincsen remény az egészséges törzsekkel való keresztezés útján a kiegyenlítésre, egészen bizonyosan várható tehát a nyomoruságos, beteg utódok sorozata.

De még ha a törzs jó is, rossz lehet a kilátás egészséges utódokra a férfi vagy nő krónikus, vagy néha akut megbetegedései folytán. Ilyen esetben szintén kötelesség tartózkodni a nemzéstől.

Az 50 éven felüli férfinak, még ha teljesen egészséges és életerős is, sohasé volna szabad többé gyermeket nemzeni, mert az idősebb férfiak gyermekei gyak-

ran véznák és másrészt a férfi alig remélheti, hogy oly sokáig éljen, míg a gyermekei teljesen felnőnek, kereképesek lesznek és nem szorulnak reá az ő támogatására.

Más esetekben el van tiltva egy újabb terhesség emiatt, mivel egy korábbi szülés a nő nemi szerveiben elváltozásokat hagyott hátra, avagy egyikében szenved ama gyakori női betegségeknek, melyek mellett egy újabb terhesség, egy újabb szülés életveszélyessé válhat.

Elvitázhatatlan tehát a gyermeknemzés korlátozásának szükségessége volta és eme követelménynek mindenki szívesen eleget is tenne. Ámde sokkal kevésbé rokonszenves az ebből folyó követelmény: a nemi élvezet korlátozása. A gyermeknemzést meg akarják akadályozni, de a nemi élvezetekről nem akarnak lemondani, tehát mesterséges eszközökhöz fordulnak, hogy a fogamzást meggátolják. Foglalkozni kell nekünk is ezekkel, mert ezen eszközök korántsem olyan ártatlanok, mint aminőknek dicsérik őket. Azért is óvatosnak kell lennünk, mivel a legtöbb csak igen tökéletlenül felel meg céljának.

A legrégebb és leggyakrabban alkalmazott eljárás volna az u. n. coitus interruptus, a közösülés megszakítása. A penis a kilövelés előtt kihuzatik a hüvelyből, úgy, hogy az ondó nem jut a női nemi szervekbe. Ha ezt pontosan végzik és az esetleg ondóval beszenyezett külső nemi szervek rögtön az érintkezés után lemosóztatnak, akkor természetesen a fogamzás tökéletesen meg van akadályozva. (Fogamzás jöhet létre akkor is, ha az ondó a szeméremrésen kívül, vagy ennek közelében folyt el.) Azonban a kivétel a férfi ügyessége és akaratereje elé nagy követelményeket állít. Nem engedheti át teljesen magát az élvezeteknek és így nem is talál egykönnyen teljes kielégítést. Az ondó, ha csak a kézzel nem jövünk segítségül, nem löveltetik ki azzal az erővel, mint a normális aktusnál, ami pedig szükséges, hogy az ideges feszültség és vérteltség érzése alól felszabaduljunk. A szenvedély és a tudatos akarat közti eme küzdelem jobban kimeríti az idegrendszert, mint a természetes közösülés izgalmi, még akkor is, ha megszokja az illető.

Éppen így a nő sem talál teljes kielégítést, ha a közösülés előbb szakítatik meg, mielőtt nála is beállott az orgazmus.

Kétségtelen, hogy a megszakított közösülést évtizedeken át lehet üzni anélkül, hogy látható károkat okozna. De úgy látszik, előbb vagy utóbb egyik-másiknál mégis csak lépnek fel zavarok és lehet, hogy meg lehetős sok egyénnek ez okozza a panaszait. A megszakított közösülés következményei lehetnek: férfinál a neurasthénia legkülönbözőbb alakjai, a merevedés és kilövelésben észlelhető zavarok és ezzel együtt a potencia gyors csökkenése, egészen a teljes, időelőtti megszűnésig, ideges fájdalmak a nemi szervekben, a mony-tóvi mirigy megnagyobbodása és megkeményedése; a nőnél hasonlóképpen neurasthénia, majd a belső nemi szervek krónikus vérbősége, a méh szalagjainak meglazulása, helyzetváltozásai és ennek következtében hisztéria. Tartózkodás és megfelelő orvosi kezelés folytán

eme zavarok nagy része, ha csak nem tulságosan nagyfokú, elmulhat.

Sokkal veszedelmesebb a koitus interruptusnál a különösen Angliában és Északamerikában elterjedt „Male Continence” (férfi önmegtartóztatása), melyet a Neo-Malthusisták számos munkában erősen propagálnak. A penist bevezetvén a hüvelybe, itt nyugton hagyják, úgy, hogy kilövelésre egyáltalán nem is kerül a sor. Így tehát tulságos nemi izgalom jön létre és az túlhosszu ideig tartatik fenn, anélkül, hogy a physiológikus felszabadulás a feszültség alól bekövetkeznék. Ez kell, hogy kártékonyan hasson. Rendszeresen mégis csak megtörlénik a teljes kielégítés, ha mindjárt mesterséges uton is, de erről persze nem szól az írás.

A fogamzás megakadályozását célzó minden más eszköz meg akarja akadályozni a hüvelyen belül levő ondó és a pete egyesülését. Ide tartoznak egyrészt a Condom, egy gummiból, vagy halhólyagból készült védőeszköz, mely érintkezés előtt a peniszre huzatik, úgy, hogy az ondó beléje ömlik és felfogatik általa, másrészt a szivacsok, a hüvelygolyók, melyek különféle zsirnemű anyagokat és a csirát elpusztító szereket tartalmaznak, tovább a kaucsukgyűrű, melyen egy hártya feszül ki (az u. n. pessarium occlusivum), hogy a közösülés előtt a hüvelybe bevezetve, az ondó elöl az utat elzárja; továbbá ezen sorozatba tartozik a közösülés előtt egy spermatozoon méregnek poralakban való befuvása a hüvelybe és végül a hüvely kifecskendezése érintkezés után.

E szerekről csak annyit mondhatunk, hogy a gyakorlatban egyik sem nyújt teljes biztosítékot. Legmegbízhatóbb még a condom. Ámde a penis fölé huzott eme boríték csak úgy tudja a fogamzást meggátolni, ha az érintkezés alatt végbemenő kinyújtásoknak és huzkodásoknak ellenáll és nem szakad szét. Ha a condom vastagfalú és csak ezért feszes és tartós, úgy a férfi kéjérzetének kifejlődését nagy mértékben megakadályozza, ha meg vékony és simulékony, akkor meg elég gyakran a közösülés alatt szakad el.

A hüvely eltömésztése szivacsokkal és más egyebekkel sokkal bizonytalanabb, mintsem, hogy egy járattal kéz jól elvégezhetné. Azonkívül többé kevésbé éppen úgy zavarják a nő kielégítését és ezáltal éppen úgy lehetnek károsakká, mint a megszakított közösülés. Végül a hüvelyben való piszkálások, a nyomás és infectió folytán igen könnyen hurutokat és gyulladásokat okozhatnak.

Még a legveszélytelenebb úgy a férfira, mint a nőre nézve a hüvelynek langyos vízzel, vagy langyos konyhasóoldattal való kifecskendezése közvetlenül a közösülés után. Viszont azonban ezen eljárás a legbizonytalanabb valamennyi közt, mert lehetséges, hogy a közösülésnél az ondó közvetlenül a méh nyakcsatornájába jutott, ahonnan aztán semmiféle kifecskendés ki nem hozza.

Alig valamivel megbízhatóbb a kifecskendésnél a poralaku bórsavnak, vagy más hasonlóknak a hüvelybe való befuvása a közösülés után. Sőt ezek a kémiai inger folytán még bajt is csinálhatnak.

Az olvasó tehát a fogamzás ilyen mesterséges megakadályozása tekintetében mindig óvatos legyen. Nem lehet figyelmen kívül hagyni ennek a házastársak közti erkölcsi viszonyra való rossz befolyását sem. Ilyesmi sohasem nyilvánulhat meg a gyermekekkel megáldott házasesetben, ahol a tartós együttlét megszilárdi-

totta vonzalom sok mindent enyhít és elpalástól. Ha azonban a nemi érintkezés már kezdettől fogva kizárólag az élvezetek jegyében indul meg, úgy ez megmérgezi a házastársak vonzalmát, a női hivatás magasztossága csorbát szenved, a feleség a férj játékszerévé süllyed le. Ő azután a közösülésben már nem a természet ünnepélyes, titokzatos, felelősségteljes munkáját látja, hanem lassanként megtanulja, hogy ezen élvezetet könnyedén megszerezheti magának anélkül, hogy félnie kelljen annak áruló következményeitől.

A férj, ki a feleségével szemben a nemi élvezetek terén a legcsekélyebb megtartóztatást sem képes gyakorolni, aki a nő vele született szeméremérzetét nem kiméli, hanem ellenkezőleg mesterségesen szítja és tüzei fel érzékiségét, ne csodálkozzék és panaszkodjék azután ennek esetleges hűtlensége miatt.

Játék a csókkal

Hol kezdjem, mondd?

A szájadon?

*Hajoljak rád, mint enyhe lomb,
a válladon?*

*Kezdem talán a térdeden
és kusszak lassan felfelé?
megpihenjek a combodon
s úgy szédüljek a völgybe le?*

A férfid legyek? A költőd?

Mit akarsz?

Sirjak neked, vagy verjelek?

Sötét lelkedben mit takarsz?

O mondd, ölelni merjelek?

*Bár bennem dübörög a vér
és dőre vágytól reszketek,
csak gonosz, kicsike homlokod
simogassam reszketeg?*

*Vagy mint a héja csapjak rád,
vakmerően és véresen
és tépjem szerteszét a szád
jóllakottan, kéjesen?*

Hol kezdjem, mondd?

Gyermekek hóhérekézből

— Történeti tanulmány — Irta: Bán-dor —

Hogy a gyermek kivégzés problémáját megérthessük, el kell képzelnünk, hogy a gyermekek büntetési korhatára régebben, különösen pedig a Renaissance korban, éppen úgy, mint a házassági kor is, sokkal előbb lépett fel és ennek megfelelőleg a halálbüntetés is egy olyan korról kezdődött, melyet ma gyermekinek jelölünk meg.

Igy például a középkori olasz törvények szerint már 12 éves gyermekeket kivégezhettek. Így Páduában 13, Viterboban 14, a többi olasz városokban pedig 15 és 16 éves korukban.

Konradinnak az utolsó Hohenstaufnak Nápolyban 1268-ban történt kivégzése közismertes: politikai okokból hajtották végre a királyi származású 12 éves gyermekén.

Németországban és a német jog alá eső területeken is nagyon korán büntethetők voltak kiskorú gyermekek. Nürnbergnek 1320 óta privilégiuma volt arra, hogy a korcs gyermekeket befalazza, vagy pedig egy zsákba varrva, megfojtja.

A németbirodalmi jogban különösen a 15. század volt gazdag az akasztófában és így érthető, hogy az egész középkorban a legujabb időkig aránylag gyakran találkozunk gyermekekkel a verpadon, akik a mai idők szerint érthetetlenül csekély okok miatt szenvedték el a halálbüntetést.

A nürnbergiek 1575-ben öt fiatal tolvajt küldtek akasztófára, akik csak 9–11 évesek voltak és végigszenvedtették velük minden halálfélelmet, anélkül, hogy valóban felakasztották volna őket. 1540-ben és 1547-ben azonban lefejezték a nürnbergiek két alig 13 éves gyilkost és kerékbe törték őket. 1574-ben pedig egyszerre öt fiatal fiút akasztottak fel, akik olyan kicsik voltak, hogy „valamennyien elfértek egy akasztófán”. 1584-ban szintén felakasztottak egy 13 éves tolvajt.

Augsburgban 1505-ben egy 13 éves kiscselőleány és egy 12 éves szolgafiu megfojtották a gazdájukat. Miután ilyen eset nem fordult elő a törvénykönyvben, egy küldöttséget nemesztettek a császárhoz Innsbruckba, mire a gyermekeket kivégezték, a fiút lefejezték, a leányt pedig elevenen eltemették.

A zofingeriek lefejezték 1555-ben egy 11 éves diáki fiút, aki egy másikat megfojtott, a schaffhauseniek pedig egy 13 éves bestiális szenvedélyű fiút, habár a szodomistákat rendszeresen elevenen temették el.

A berlini krónika szerint 1568-ban két gyermeket fejezték le, kik szüleiket megverték, habár az egyik közülük rögtön bocsánatot kért. 1579-ben elevenen elégették egy 13 éves fiút, aki egy rablóbandához tartozott. Calvin, a nagy reformátor is kivégeztetett 1545-ben egy gyermeket, aki megverte a szüleit.

A luzerniek 1479-ben egy 15 éves fiút ítéltek tolvajlás miatt akasztófára. Kegyelemből azonban vízbefojtották. Mikor a hóhér kihúzta a vízből és koporsóba tette, feléledt és így szabadon engedték.

Gregor von Tours szerint a Merovingek alatt gyakorlatban volt a frankoknál az a szégyenteljes szokás, hogy a fiukat a lábaiknál fogva a fákra akasztották.

1581-ben a hamburgiak lefejeztették egy fiút, mert egy szenátornak beverte az ablakát. Hogy milyen röviden jártak el az akasztásoknál, csak egy halli példát kell megemlítenünk, ahol egy fiatal csavargófiút fogtak el egy bandával és mikor megkérdezték, hogy hívják, Hans Hammernek nevezte magát. „Na, ha Hämmerlein-nak mondta volna magát, akkor még szabadon lehetett volna őt engedni — mondták — miután azonban a felnőttek közé számítja magát, úgy akasszák fel a felnőttekkel”. És fel is akasztották.

1665-ben Wingartenben elítélték egy 10 éves fiúcskát, gyújtogatás a varázslással vádolva, de a nővéreivel való vérfertőzést is rábizonyították. Fiatalsága miatt különös gyöngédséggel akarták kivégezni, felnyitották az ereit és hagyták, hogy elvérézzék. Még nagyobb förtelmességet követtek el 1732-ben Sziléziában Betzdorfban. Egy 70 éves férfi saját leányával egy gyermeket nemzett, mely akkor 26 hetes volt. A szülőket lefejezték és elégették, a csecsszopónak pedig felnyitották az ereit és mert nem elég gyorsan vérzett el, a hóhérnak „kardjával el kellett vágnia a nyakát.” Landshut bajor faluban még 1740-ben is megnyitották egy 8 éves boszorkánynak az ereit, úgy, hogy elvérzett.

Orleansban 1602. szept. 12-én, IV. Henrik uralkodása alatt a bíróság elevenen elégettett egy 14 és fél éves asszonyt, aki férjét tejbe kevert arsénellel megmérgezte.

Elítélték elégetésre valamennyi fiatal gyújtogatót is, kiket mi a beteges szenvedélyűeknek jelölünk meg; Hanauban egy 14 éves leányt, kit azonban kegyelemből az elégetés előtt lefejezték. 1592-ben szintén egy ilyen 16 éves leány került Leipzigban fogságba, de miután az őrnek odaadta magát, ez futni engedte. Így a férfi került máglyára.

1682-ben ismét Orleánsban akasztották fel egy 14 éves asszonyt, mert az urát megmérgezte.

Egészen a 19. századig találkozunk ilyen méltatlan kivégzésekkel.

1768. május 21-én a bajorországi Ambergben a 12 és fél éves gyilkosnőt, Margarete Dislert fejezték le és legmagasabb parancsra az összes iskolának ki kellett vonulniuk a kivégzéshez, hogy ezáltal elrettentő példát statuáljanak.

Angolországban még 1867-ben is felakasztottak egy 15 éves betörőt, aki még hozzá szellemi betegségben is szenvedett. Franciaországban és Belgiumban, hol a valóságban már nincs halálbüntetés, ennek legalacsonyabb határa 16 év volt. Németországban és Spanyolországban 18 év volt az a kor, melyen felül kivégezhetők voltak.

A gyermek kivégzések a tudatlanságban szenvedő igazságszolgáltatás legnagyobb borzalmi. Luzernben a 17. században egyedül öt leánykát, 13, 11, 11, 7 és 3/4 és 7 éveseket, valamint két fiút 12 és 11 éveseket végeztek ki, „miután náluk javulás nem volt remélhető”. A leányokat megfojtották a fogházban és egy zsákba dugva a tengerbe dobálták őket.

1821-ben Kopenhágában egy bizonyos Brydega-

ardot ítéltek halálra, mert megverte a szüleit, de aztán kegyelemből életfogytiglani fogházra változtatták át az ítéletet.

Nagyon sok fiatalok gyermekét végezték ki bestialitás, szodomia és hasonló bűnök miatt, így 1670-ben Appenzellben egy 16 éves szodomistát, 1649-ben Breslauban egy 15 éves fiút.

A nagykorúság elérésénél nem mindig a kort számították, hanem a Schwabenspiegel szerint (1. 42 § 1.) a testi szörzet jelenléte állapította meg a büntethetőséget, mikor is fejtételezték, hogy 14

éven felül ennek már jelen kell lennie.

1783-ban egy „alig négy láb magas” 15 éves zsidó cselédleányt fejezték le Frankfurtban, aki az öt lábbal taposó kizsákmányolóját megütötte.

A gyermekkivégzések egyik legförtelmesebb esete Appenzellben történt 1849-ben, ahol másfél órára volt szükség, míg a 18 éves gyilkosnőt, Mária Kochot lefejezték, s ez is csak akkor sikerült, mikor afrikai szokás szerint, hajfonatát egy rudra kötözték és így húzták fel a fejét a levegőbe.

S z é p s é g s z a l o n

A férfi testápolása.

Kozmetika alatt általában a női test- és szépségápolást értik és — helytelenül — piperkőcnek tartják azt a férfit, aki bőrének ápolása céljából igénybeveszi a kozmetika szükséges eszközeit és alkalmazkodik annak szabályaihoz.

Elavult és túlhaladott álláspont egy férfit elítélni azért, mert külsejét megfelelő módon ápolja. Mert nemcsak higiéniai szempontok követelik meg azt, hogy a férfi éppugy törődjék exterieurjével, mint a nő, hanem esztétikai érzékünk is tiltakozik az ellen, hogy a férfin található feltűnő szépséghibák korrígalatlanul maradjanak.

Amerikában, ahol európai szemmel nézve a férfiak nagy része alig ad valamit külsejére és a dolgozó középosztályban szinte ritka az igazán jól öltözködő ember, a legutóbbi statisztikai adatok szerint a férfiak egy év alatt két millió dolláron felüli összeget költöttek kozmetikára. Sajnos, a vén Európa férfiai ilyesmit a mai nehéz időkben nem engedhetnek meg maguknak és a férfiak testápolása, a higiéniai és esztétikai szempontok háttérbe szorításával igen gyakran csupán a legszükségesebbre szorítkozik.

Egyes európai államokban éppugy festik és illatosítják magukat a férfiak, mint a nők, ami természetesen nem helyeselhető, de ha egy férfinak zsiros, mitesszeres, pattanásos, vagy betegesen száraz, repedezésre hajlamos a bőre, ez ugyanolyan kezelést igényel, mintha az nőnél fordul elő.

A férfikozmetikában lényeges szerepe van a helyesen végzett borotválkozásnak. Miután itt is háromféle bőrtípust különböztetünk meg (zsiros, szá-

raz és normális arcbőrt.) a borotválkozás előtt és után alkalmazott bőrápolószerek és dezinficiensek a bőr karaktere szerint változók.

Zsiros arcbőrű férfiak beszappanozása meleg vízzel történjék és borotválkozás után tiszta szeszszel töröljék át arcukat, majd alkalmazzanak újabb melegvizes öblítő-lemosást, vagy forró vízbe mártott törölközővel szoros dunszlikötést. Az ilyen arcbőr kénes, salicilos puder használatát igényli.

A szárazbőrű férfiak a szakál beszappanozása előtt megbízható zsiros krémmel dörzsölgék át a borotválendő területet és különös gonddal szappanozzák be azt, mert a túlérzékeny, szárazbőr megpuhítása csak ilyen módon érhető el. Az arc lemosása előtt zsirozzuk be újra a bőrt és glicerines alkohollal töröljük le azt. Ennél a bőrtípusnál a zsiros puder használata javasolt.

Nem helyeselhető a szakállal borított bőrterület „kiborotválása” sem. Ezáltal a bőr sokat szenved, eldurvul, a szakál erősödik és 6—8 óra múlva éppen úgy kinő, mint a „sima” borotválkozás után.

Gyakran olyan területeken is szőr nő, ahol borotválni nem lehet; így az orron, homlokon, fülön, szem alatt, stb. Ezeknek kihuzgálása nem tanácsos, mert ez a szőrszálak megerősödésére és megsötétedésére vezet, éppen ezért legcélszerűbb ezeknek a feltűnő szálaknak villanytüvel való végleges kiirtása.

A férfi testápolásában is nagy szerep jut a mértékletesen üzött sportoknak, mert az fokozza a test rugalmasságát és ellenállóképességét, elősegíti a légzést és vérkeringést, élénkíti az anyagcserét és egészséges, fiatalos külsőt biztosít.

Szegény gyerek.

Rendőr (a siró, eltévedt gyermekhez): Hát miért nem kapaszkodtál az édesanyád szoknyájába? — Mertnem értemel, rendőr bácsi!

Cehoszlovákia

területén levő olvasóink utbaigazítására közöljük, hogy a lapban hirdetett összes könyveket megrendelhetik ugyanazon helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCS - AKKOR VEGYEN!

WALTRICH
női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárvaros, Fő-utca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, víz hullám stb. (52)
Nőknek külön bejárat egy Fő-
utcai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok
TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

Szanatóriumban vizsgázott első-
rendű masszírozó urinő masszí-
roz és pedikűröz. Kivánatra ház-
hoz is megy.

BUDAPEST

Erzsébet körút 42, IV. em. 28. Lift

Fürdőigazgatók figyelmébe!
Csinos, fiatal vagyok, fent említett víz-
gámmal elhelyezkednék fürdőbe masszí-
rozni és pedikűrözni. Nagy gyakorlattal
rendelkezem Leveleket a fenti címre kérek

Kérje mindenütt
lapunkat!

**Alkalmi
ajándékokat**
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumoni
órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

A tulajdonos

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliumtej-krémet

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-utca 36.

**Hó és sárcipők
javítása**

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Perzsabőrök fekete, barna, szürke
Csikó Karakül Pézma Perzsaláb csak
SKIN szőrmeház

ENGROS Timișoara III. Carol (Hunyady-utca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett.

DETAIL

Vera naplója

Irta: Bán-dor

Egy iskolásleány megkapó szinekkal mondja el benne ifju nagynénjénél eltöltött idejét. A napló minden tekintetben őszinte megnyilatkozása egy fiatal leány első szerelmi szárnypróbálgatásainak. Négy darab fényképillusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

Irta: Bán-dor

Szerzőnek egyik legjobb könyve, melyben az olvasót a Kelet misztikus leányvásárait ismerteti meg. Szinte élő képekben mutatja be azt a sok-sok martiromságot, amivel a fiatal leányokat az embervásáron bestiákká nevelik. Négy darab fényképpel, kemény kötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Egy színésznő emlékiratai

Irta: Bianchini Stella

A színésznő, aki a régi Császárvárosban ünnepezt szépség volt, megírja emlékiratait és leplezetlen szavakkal mondja el benne egész élete regényét. Intim pillanatfelvételek egy nagyvilági nő életéből, forró szerelmek a titkos hálósobákból, ez maga a regény. Nagy alakban, 9 darab tollrajzzal, művészi címlappal, füzve, ára 500 lei, külföldön 560 lei.

Káviár

a legjobb és legnépszerűbb sexualtudományi hetilap mélyen leszállított árban:

1931. I. félév 1—26 szám, 520 oldalon, kemény kötésben, 250 lei,

1931. II. félév 27—52 szám, 552 oldalon, kemény kötésben, 250 lei, a két kötet egyszerre megrendelve 400 lei (960 lei bolti ár helyett).

Megrendelhető: 1928, 29 és 1930-ik teljes esztendő, komplett összeállításban. Külföldről 60 lei melléklendő portóra.

Kató sorozat

Kató, egy urileány vallomásai

Kató, az elkényeztetett fiatal lány megismeri a szerelmet és rabja lesz a legnagyobb emberi érzésnek. Sok forró cselekménnyel megírt érdekes történet. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Kató, mint asszony

Katóka nemsokára férjhez megy egy öreg orvoshoz, de emellett vígan éli napjait és két kézzel dobja bele magát a szerelem gyönyöreibe. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Kató válása

A Kató sorozatot stilszerűen zárja be Bán-dor ezzel az utolsó kötettel, ahol végre is Kató elvált urától, mert arra az öreg orvosnak kézzel fogható bizonyítékai vannak. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

A három Kató kötet szép, kemény kötésben 300 lei, külföldön 400 lei

Játék a tűzzel

Kis regény a szabad szerelemről, két elsőrangú novellával kiegészítve. Kemény kötésben, miniatűr forma, ára 120 lei, külföldön 140 lei.

Kapu előtt

Regény a diákéletből, írta: Győry Endre

Sok forró cselekménnyel megírt igazi diákregény, szerzőnek egyik legjobb és legnépszerűbb könyve. Egész vászonkötésben, ára 100 lei, külföldön 120 lei.

Férfivérű asszony

Irta: Sanroli Cador, franciából fordította Dr. Benedek Margit

Egy nő, akiben férfivér kering, egy nő, aki él-hal a férfiért, ez képezi Sanroli Cador, a kitűnő francia színműíró forró regényét. Egész vászonkötésben ára 100 lei, külföldön 120 lei.

Félszüzek klubja

A Bán-dor könyvek legújabb 6-ik száma, sajtó alatt van és január hó végén jelenik meg.

Előzetes megrendeléseket a kiadóhivatal már most elfogad.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)